

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► B

NÕUKOGU DIREKTIIV,

12. detsember 1991,

veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest

(91/676/EMÜ)

(EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Euroopa parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1137/2008, 22. oktoober 2008	L 311	1	21.11.2008

▼B**NÕUKOGU DIREKTIIV,****12. detsember 1991,****veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva
nitraadireostuse eest**

(91/676/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 130s,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

vee nitraadisaldus liikmesriikide mõnedes piirkondades suureneb ja on juba kõrge võrreldes normidega, mis on sätestatud nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivis 75/440/EMÜ liikmesriikides joogivee võtmiseks mõeldud pinnavee nõutava kvaliteedi kohta, ⁽⁴⁾ muudetud direktiiviga 79/869/EMÜ, ⁽⁵⁾ ja nõukogu 15. juuli 1980. aasta direktiivis 80/778/EMÜ joogivee kvaliteedi kohta, ⁽⁶⁾ muudetud 1985. aasta ühine-misaktiga;

Euroopa ühenduste neljandas keskkonnavalas tegevusprogrammis ⁽⁷⁾ on viidatud sellele, et komisjon kavatses teha ettepaneku direktiivi kohta, mis käsitleks loomakasvatuse heitmete jaotamisest või ärajuhtimisest ning väetiste ülemäärast kasutamisest tingitud veereostuse kontrollimist ja vähendamist;

komisjoni rohelistes raamatus „Ühise põllumajanduspoliitika perspektiivid“ on ühise põllumajanduspoliitika reformi puhul viidatud sellele, et kuigi ühenduse põllumajanduses on vaja kasutada lämmastikku sisaldavaid väetisi ja sõnnikut, kujutab väetiste ülemäärane kasutamine endast keskkonnale ohtu, et intensiivsest loomakasvatustootmisest tuleneva probleemi lahendamiseks on vaja ühismeedet ning et põllumajanduspoliitika peab rohkem arvestama keskkonnapoliitikaga;

nõukogu 28. juuni 1988. aasta resolutsioonis Põhjamere ja teiste veekogude kaitsmise kohta ühenduses ⁽⁸⁾ kutsutakse komisjoni üles tegema ettepanekuid ühenduse tasandil võetavate meetmete kohta;

hajureostusallikatest lähtuv reostus, mis mõjutab ühenduse veekogusid, on eelkõige tingitud põllumajandusest lähtuvatest nitraatidest;

seepärast on inimeste tervise ja elusressursside ning veeökosüsteemide kaitsmiseks ja selleks, et tagada vee kasutamine muudel õiguspärastel viisidel, vaja vähendada põllumajandusest lähtuvatest nitraatidest põhjustatud või tingitud veereostust ning hoida ära selle reostuse suurenemist; selleks on tähtis võtta meetmeid, mis käsitlevad kõikide lämmastikuühendite hoiustamist ja põllumajandusmaal kasutamist ning teatavaid maaharimisviise;

kuna ühe liikmesriigi veekogude nitraadireostus võib mõjutada teiste liikmesriikide veekogusid, tuleb vastavalt asutamislepingu artiklile 130r võtta meetmeid ühenduse tasandil;

⁽¹⁾ EÜT C 54, 3.3.1989, lk 4 ja EÜT C 51, 2.3.1990, lk 12.

⁽²⁾ EÜT C 158, 26.6.1989, lk 487.

⁽³⁾ EÜT C 159, 26.6.1989, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 26.

⁽⁵⁾ EÜT L 271, 29.10.1979, lk 44.

⁽⁶⁾ EÜT L 229, 30.8.1980, lk 11.

⁽⁷⁾ EÜT C 328, 7.12.1987, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT C 209, 9.8.1988, lk 3.

▼B

haid põllumajandustavasid soodustades võivad liikmesriigid pakkuda kõikidele veekogudele üldist kaitset tulevaste reostuste eest;

teatavad alad, kust oma vee saavad lämmastikuühenditundlikud veekogud, vajavad paremat kaitset;

liikmesriikidel on vaja kindlaks teha tundlikud alad ning luua ja viia ellu tegevusprogramme lämmastikuühenditest tingitud veereostuse vähendamiseks nendel aladel;

need tegevusprogrammid peaksid hõlmama meetmeid kõikide lämmastikväetiste kasutamise piiramiseks põllumajandusmaal ning eelkõige määrama konkreetselt kindlaks loomasõnniku kasutamise piirmäärad;

meetmete tõhususe tagamiseks on vaja veekogusid jälgida ja kasutada lämmastikuühendite mõõtmiseks võrdlusmeetodeid;

teatavate liikmesriikide hüdrogeoloogiline olukord on tunnustatud selliseks, et vee kvaliteedi paranemine tänu kaitsemeetmetele võib võtta aastaid;

tuleks moodustada komitee, mis abistaks komisjoni käesoleva direktiivi rakendamisel ja selle kohandamisel teaduse ja tehnika edusammudega;

liikmesriigid peaksid koostama ja esitama komisjonile aruandeid käesoleva direktiivi rakendamise kohta;

komisjon peaks korrapäraselt aru andma käesoleva direktiivi rakendamisest liikmesriikides,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi eesmärgiks on:

- põllumajandusest lähtuvatest nitraatidest põhjustatud või tingitud veereostuse vähendamine ning
- hoida ära edasine veereostus.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *põhjavesi* – kogu vesi, mis asub maapinna all küllastusvööndis ja on otseses kokkupuutes pinnase või aluspinnasega;
- b) *magevesi* – looduslik vähese soolsusega vesi, mis sageli on sobiv magevee võtmiseks ja selle töötlemiseks joogivee saamise eesmärgil;
- c) *lämmastikuühend* – iga lämmastikku sisaldav aine peale gaasilise molekulaarlämmastiku;
- d) *loomad* – kõik kasutamiseks või kasu saamiseks peetavad loomad;
- e) *väetis* – iga lämmastikuühendit või lämmastikuühendeid sisaldav aine, mida kasutatakse põllumajandusmaal taimede kasvu edendamiseks; väetis võib olla loomasõnnik, kalakasvatustäht ja reoveesetted;
- f) *keemiline väetis* – igasugune tööstuslikult toodetud väetis;
- g) *loomasõnnik* – loomaheidet või allapanu ja loomaheidete segu, ka töödeldud kujul;
- h) *põllumajandusmaal kasutamine* – ainete lisamine põllumajandusmaale kas pinnale laotamise, maasse pitsimise, pinna alla viimise või pinnakihtidega segamise teel;
- i) *eutrofeerumine* – vee rikastumine lämmastikuühenditega, mis kiirendab vetikate ja taimestiku kõrgemate vormide kasvu ning häirib

▼B

seetõttu soovimatult vees esinevate organismide ja sama vee kvaliteedi tasakaalu;

- j) *reostus* – lämmastikuühendite vahetu või kaudne sattumine põllumajandusest veekeskonda, mis ohustab inimeste tervist, kahjustab elusressursse ja veeökosüsteeme, halvendab keskkonna kasutamist puhkeaja veetmiseks või häirib vee teisi õiguspäraseid kasutusviise;
- k) *tundlik ala* – artikli 3 lõike 2 kohaselt määratud maa-ala.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid määravad I lisa sätestatud kriteeriumide põhjal kindlaks veekogud, mis on reostunud, ja veekogud, mida reostus võib mõjutada, kui artikli 5 kohaseid meetmeid ei võeta.
2. Liikmesriigid määravad kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist tundlikeks kõik sellised maa-alad oma territooriumil, kust lõikes 1 määratletud veekogud saavad oma vee ja mis soodustavad nende veekogude reostumist. Nad teatavad sellest esmasest määramisest komisjonile kuue kuu jooksul.
3. Kui ühest liikmesriigist otseselt või kaudselt tuleva vee reostumine mõjutab teise liikmesriigi poolt lõike 1 kohaselt kindlaks määratud veekogu, võivad sellisest reostusest mõjutatud liikmesriigid teavitada sellest teisi liikmesriike ja komisjoni.

Asjaomased liikmesriigid korraldavad vajaduse korral koos komisjoniga kooskõlastamise, et selgitada välja reostuse allikad ning määrata kindlaks meetmed, mida tuleks võtta reostuvate veekogude kaitseks, et tagada vastavus käesolevale direktiivile.

4. Liikmesriigid vaatavad läbi, muudavad või täiendavad tundlike alade nimistut, kui see on vajalik ja vähemalt üks kord nelja aasta jooksul, et võtta arvesse muutusi ja tegureid, mida nimistu eelmise läbivaatamise, muutmise või täiendamise ajal ei olnud võimalik ette näha. Nad teatavad komisjonile kõikidest nimistu muudatustest või täiendustest kuue kuu jooksul.
5. Liikmesriigid on vabastatud tundlike alade kindlaksmääramise kohustusest, kui nad koostavad ja rakendavad artiklis 5 osutatud tegevusprogramme kooskõlas käesoleva direktiiviga kogu oma riigi territooriumil.

Artikkel 4

1. Selleks et tagada kõikide veekogude üldine kaitse reostuse eest, teevad liikmesriigid kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist järgmist:
 - a) koostavad hea põllumajandustava eeskirja või eeskirjad, mida põllumajandustootjad täidavad vabatahtlikkuse alusel ning mille sätted hõlmavad vähemalt II lisa punktis A nimetatud punkte;
 - b) koostavad vajaduse korral hea põllumajandustava eeskirja(de) täitmist edendava programmi, mis hõlmab põllumajandustootjate koolitamist ja teavitamist.
2. Liikmesriigid esitavad oma hea põllumajandustava eeskirjade üksikasjad komisjonile ning komisjon lisab teabe nende eeskirjade kohta artiklis 11 osutatud aruandesse. Kui komisjon seda vajalikuks peab, võib ta saadud teabe põhjal teha nõukogule asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 5

1. Artiklis 1 määratletud eesmärkide saavutamiseks peavad liikmesriigid käivitama määratud tundlike alade suhtes tegevusprogrammid kahe aasta jooksul pärast artikli 3 lõikes 2 osutatud tundlike alade

▼B

esmast määramist või ühe aasta jooksul pärast artikli 3 lõikes 4 osutatud iga järgmist määramist.

2. Tegevusprogramm võib hõlmata kõiki tundlike alasid liikmesriigi territooriumil või kui liikmesriik seda vajalikuks peab, tohib eri tundlike alade või nende osade suhtes käivitada erinevaid programme.

3. Tegevusprogrammides võetakse arvesse järgmist:

- a) olemasolevaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid eelkõige põllumajandusest ja muudest allikatest pärinevate lämmastikukoguste kohta;
- b) keskkonnatingimusi kõnealuse liikmesriigi asjakohastes piirkondades.

4. Tegevusprogramme rakendatakse nelja aasta jooksul pärast käivitamist ning need koosnevad järgmistest kohustuslikest meetmetest:

- a) III lisas kirjeldatud meetmed;
- b) liikmesriikide poolt artikli 4 kohaselt kehtestatud hea põllumajandustava eeskirjades sätestatud meetmed, välja arvatud meetmed, mis on asendatud III lisas kirjeldatud meetmetega.

5. Peale selle võtavad liikmesriigid tegevusprogrammide raames täiendavalt või tõhusamalt meetmeid, mida nad vajalikuks peavad, kui algusest peale on selge või tegevusprogrammide rakendamise käigus saab selgeks, et lõikes 4 osutatud meetmed ei ole artiklis 1 määratletud eesmärkide saavutamiseks küllaldased. Kõnealuseid meetmeid valides võtavad liikmesriigid arvesse nende tõhusust ja kulusid võrreldes muude võimalike ennetusmeetmetega.

6. Liikmesriigid koostavad ja rakendavad käesoleva artikli alusel käivitatavate tegevusprogrammide tulemuslikkuse hindamiseks sobivaid seireprogramme.

Liikmesriigid, kes kohaldavad artiklit 5 kogu oma territooriumil, jälgivad vee (pinna- ja põhjavee) nitraadisaldust valitud mõõtepunktides, kus on võimalik põllumajandusnitraatidest tingitud veereostuse ulatust kindlaks määrata.

7. Liikmesriigid vaatavad vähemalt üks kord nelja aasta jooksul oma tegevusprogrammid läbi ja vajaduse korral muudavad neid, sealhulgas lisades neisse lõike 5 kohaseid meetmeid. Nad teatavad komisjonile kõikidest oma tegevusprogrammide muudatustest.

Artikkel 6

1. Tundlike alade määramiseks ja määratud tundlike alade nimistu muutmiseks teevad liikmesriigid järgmist:

- a) kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist jälgivad nad ühe aasta nitraadikontsentratsiooni mägevees:
 - i) direktiivi 75/440/EMÜ artikli 5 lõikes 4 sätestatud pinnavee proovivõtukohtades ja/või muudes liikmesriigile tüüpilise pinnaveega proovivõtukohtades vähemalt üks kord kuus ja üleujutuste ajal sagedamini;
 - ii) liikmesriigile tüüpilise põhjaveega proovivõtujaamades korrapäraselt ja arvestades direktiivi 80/778/EMÜ sätteid;
- b) kordavad punktis a kirjeldatud seireprogrammi vähemalt iga nelja aasta järel, välja arvatud nendes proovivõtujaamades, kus kõikide varasemate proovide nitraadikontsentratsioon on olnud alla 25 mg/l ja samuti ei ole ilmnenud ühtki uut tegurit, mille tõttu nitraadisaldus võiks suurened, millisel juhul on kõnealust seireprogrammi vaja korrata üksnes iga kaheksa aasta järel;
- c) iga nelja aasta tagant kontrollivad oma mageda pinna-, suudme- ja rannikuvee eutrofeerumist.

▼B

2. Mõõtmine toimub IV lisas määratletud võrdlusmeetodite abil.

▼M2*Artikkel 7*

Komisjon võib koostada artiklites 5 ja 6 osutatud seire suunised vastavalt artikli 9 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 8

Komisjon võib kohandada käesoleva direktiivi lisasid teaduse ja tehnika arenguga.

Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼M1*Artikkel 9*

1. Komisjoni abistab komitee.
 2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ⁽¹⁾ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artikli 8 sätteid.
- Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

▼M2

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

▼B*Artikkel 10*

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile käesoleva direktiivi teatavakstegemisele järgneva nelja aasta ja pärast seda iga järgneva nelja aasta kohta V lisas kirjeldatud teavet sisaldava aruande.
2. Käesoleva artikli kohane aruanne esitatakse komisjonile kuue kuu jooksul pärast käsitletava perioodi lõppu.

Artikkel 11

Komisjon avaldab vastavalt artiklile 10 saadud teabe põhjal kuue kuu jooksul pärast liikmesriikide aruannete kättesaamist kokkuvõtvad aruanded ning edastab need Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Komisjon esitab nõukogule 1. jaanuariks 1998 aruande käesoleva direktiivi ja eelkõige selle III lisa sätete rakendamise kohta ning lisab sellele vajaduse korral ettepanekud direktiivi läbivaatamiseks.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid kahe aasta jooksul alates käesoleva direktiivi teatavakstegemisest. ⁽²⁾ Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.
2. Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23).

⁽²⁾ Käesolev direktiiv tehti liikmesriikidele teatavaks 19. detsembril 1991.

▼B

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiivi reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 13

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

*I LISA***ARTIKLI 3 LÕIKES 1 OSUTATUD VEEKOGUDE KINDLAKSMÄÄRAMISE KRITEERIUMID**

- A. Artikli 3 lõikes 1 osutatud veekogud määratakse kindlaks muu hulgas järgmiste kriteeriumide abil:
- 1) kas mage pinnavesi ja eelkõige selline pinnavesi, mida kasutatakse või kavatakse kasutada joogivee võtmiseks, sisaldab või võib sisaldada direktiivis 75/440/EMÜ sätestatud nitraadikontsentratsioonist rohkem nitraate, kui artikli 5 kohaseid meetmeid ei võeta;
 - 2) kas põhjavee nitraadisaldus on või võib olla üle 50 mg/l, kui artikli 5 kohaseid meetmeid ei võeta;
 - 3) kas looduslikud mageveejärved, muud mageveekogud, suudmealade vesi, rannikuvesi ja merevesi on eutrofeerunud või võib lähitulevikus eutrofeeruda, kui artikli 5 kohaseid meetmeid ei võeta.
- B. Kõnealuseid kriteeriume kohaldades arvestavad liikmesriigid samuti järgmist:
- 1) kõnealuste veekogude ja maapinna füüsilisi ja ökoloogilisi omadusi;
 - 2) praegusi teadmisi lämmastikuühendite käitumisest keskkonnas (vees ja maapinnas);
 - 3) praegusi teadmisi artikli 5 kohaselt võetavate meetmete mõju kohta.

*II LISA***HEA PÖLLUMAJANDUSTAVA EESKIRI (EESKIRJAD)**

- A. Hea põllumajandustava eeskiri või eeskirjad, mille eesmärgiks on nitraadireostuse vähendamine, arvestades samal ajal ühenduse eri piirkondades valitsevaid tingimusi, peaksid sisaldama järgmistes punktides kirjeldatud sisuga sätteid, kuivõrd need on asjakohased:
- 1) ajavahemikud, mil väetiste kasutamine põllumajandusmaal ei ole asjakohane;
 - 2) väetiste kasutamine tugeva kaldega maa-alal;
 - 3) väetiste kasutamine veega küllastunud, üleujutatud, külmunud või lumega kaetud maa-alal;
 - 4) väetiste kasutamise tingimused vooluveekogude lähedal;
 - 5) loomasõnnikumahutite mahutavus ja konstruktsioon, sealhulgas meetmed sellise veereostuse ärahoidmiseks, mis tekib loomasõnnikut sisaldavate vedelike ning hoiustatud taimsest materjalist nagu silost tekkiva heitvee põhja- ja pinnavette imbumise tõttu;
 - 6) nii keemiliste väetiste kui ka loomasõnniku põllumajandusmaal kasutamise kord, sealhulgas selle sageduse ja ühtluse tingimused, mille puhul jääb toitainete kadu vees aktsepteeritavale tasemele.
- B. Liikmesriigid võivad oma hea põllumajandustava eeskirja(desse) lisada ka järgmisi punkte:
- 7) maakasutuse korraldus, sealhulgas külvikordade süsteemi kasutamine ning püskikultuuridele ja üheaastastele kultuuridele eraldatud maade vahetamine;
 - 8) sellise minimaalse taimestiku säilitamine (vihma)perioodidel, mille ülesandeks on eraldada mullast lämmastik, mis muidu võib põhjustada vee nitraadireostuse;
 - 9) väetiste kasutamise planeerimine ja dokumenteerimine igas põllumajandusettevõttes;
 - 10) vee taimejuurtest allapoole voolamisest ja vajumisest tingitud veereostuste ärahoidmine niisutussüsteemides.

▼B*III LISA***ARTIKLI 5 LÕIKE 4 PUNKTIS a OSUTATUD TEGEVUSPROGRAMMI-
DESSE LISATAVAD MEETMED**

1. Kõnealused meetmed hõlmavad reegleid järgmise kohta:

- 1) ajavahemikud, mil teatavat tüüpi väetiste kasutamine põllumajandusmaal on keelatud;
- 2) loomasõnnikumahutite mahutavus; see peab olema suurem, kui nõutakse sellise pikima ajavahemiku puhul, mil sõnniku laotamine on tundlikel aladel keelatud, välja arvatud juhul, kui suudetakse pädevale asutusele tõestada, et sõnnikukogus, mis ületab mahutite tegelikku mahutavust, kõrvaldatakse viisil, mis ei kahjusta keskkonda;
- 3) väetiste põllumajandusmaal kasutamise piirangud, mis on kooskõlas hea põllumajandustavaga ja arvestavad asjaomase tundliku ala omadusi ning eelkõige:
 - a) mulla omadusi ja tüüpi ning maapinna kallet;
 - b) kliimatingimusi, sademeid ja niisutamist;
 - c) maakasutust ja põllumajandustavasid, sealhulgas külvikordade süsteeme;

ning need piirangud põhinevad järgmises kahes punktis määratletu omavalhelisel tasakaalul:

- i) põllukultuuride eeldatav lämmastikuvajadus
ning
 - ii) lämmastikukogus, mida põllukultuurid saavad mullast ja väetistest ning mis vastab:
 - lämmastikukogusele mullas sel hetkel, mil põllukultuur hakkab lämmastikku olulisel määral kasutama (suured kogused talve lõpus),
 - mullas oleva orgaanilise lämmastiku varude netomineralisatsiooni teel tekkinud lämmastikukogusele,
 - täiendavatele loomasõnnikust pärit lämmastikuühenditele,
 - täiendavatele keemilistest ja muudest väetistest pärit lämmastikuühenditele.
2. Nende meetmetega tagatakse iga põllumajandusettevõtte või loomühiku puhul, et loomasõnniku hulk, mida igal aastal maale laotatakse, sealhulgas loomade enda poolt, ei ületa teatavat konkreetset kogust hektari kohta.
- See kogus ühe hektari kohta on sõnnikukogus, mis sisaldab 170 kg lämmastikku. Kuid:
- a) esimeses nelja-aastases tegevusprogrammis võivad liikmesriigid lubada sõnnikukogust, mis sisaldab 210 kg lämmastikku;
 - b) esimese nelja-aastase tegevusprogrammi ajal ja pärast seda võivad liikmesriigid lubada eespool osutatud kogustest erinevaid koguseid. Need kogused peavad olema sellised, et nad ei piira artiklis 1 määratletud eesmärkide saavutamist, ning neid tuleb põhjendada objektiivsete kriteeriumide abil, nagu näiteks:
 - pikad kasvuperioodid,
 - suure lämmastikuvajadusega põllukultuurid,
 - sademete suur netohulk tundlikul alal,
 - erakordselt tugeva denitrifikatsiooniga mullad.

▼M2

Kui liikmesriik lubab teise lõigu punkti b alusel erinevat kogust, teavitab ta sellest komisjoni, kes kontrollib selle põhjendatust vastavalt artikli 9 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

▼B

3. Liikmesriigid võivad lõikes 2 osutatud kogused välja arvutada loomade arvu põhjal.

▼B

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile, kuidas nad lõike 2 sätteid kohaldavad. Kui komisjon seda vajalikuks peab, võib ta saadud teabe põhjal teha nõukogule asjakohaseid ettepanekuid artiklis 11 sätestatud korras.

*IV LISA***MÕÕTMISE VÕRDLUSMEETODID****Keemilised väetised**

Lämmastikuühendeid mõõdetakse meetodil, mida on kirjeldatud komisjoni 22. juuni 1977. aasta direktiivis 77/535/EMÜ väetiste proovivõtu- ja analüüsi-meetodeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, ⁽¹⁾ muudetud direktiiviga 89/519/EMÜ ⁽²⁾.

Magevesi, rannikuvesi ja merevesi

Nitraadikonsentratsiooni mõõdetakse kooskõlas nõukogu 12. detsembri 1977. aasta otsuse 77/795/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduses mageda pinnavee kvaliteedi alase teabevahetuse ühine kord, ⁽³⁾ muudetud otsusega 86/574/EMÜ, ⁽⁴⁾ artikli 4a lõikega 3.

⁽¹⁾ EÜT L 213, 22.8.1977, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 265, 12.9.1989, lk 30.

⁽³⁾ EÜT L 334, 24.12.1977, lk 29.

⁽⁴⁾ EÜT L 335, 28.11.1986, lk 44.

*V LISA***TEAVE, MIS PEAB SISALDUMA ARTIKLIS 10 OSUTATUD ARUANNETES**

1. Avaldus vastavalt artiklile 4 võetud ennetusmeetmete kohta.
2. Kaart, millel on näha järgmine:
 - a) artikli 3 lõike 1 ja I lisa järgi kindlaksmääratud veekogud ning iga sellise veekogu puhul see, millist I lisas loetletud kriteeriumidest kasutati selle veekogu kindlaksmääramiseks;
 - b) määratud tundlike alade asukohad, eristades olemasolevad ja pärast eelmise aruande esitamist määratud alad.
3. Artikli 6 alusel toimunud seire tulemuste kokkuvõte koos põhjendustega selle kohta, miks iga tundlik ala selleks määrati, ning tundlike alade nimistu muudatused või täiendused.
4. Vastavalt artiklile 5 koostatud tegevusprogrammide kokkuvõte, mis sisaldab eelkõige järgmist:
 - a) artikli 5 lõike 4 punktides a ja b nõutavad meetmed;
 - b) III lisa punktis 4 nõutav teave;
 - c) vastavalt artikli 5 lõikele 5 võetud mis tahes täiendavad või tõhusamad meetmed;
 - d) vastavalt artikli 5 lõikele 6 toimunud seire tulemuste kokkuvõte;
 - e) liikmesriikide oletused ajakava kohta, mille jooksul vastavalt artikli 3 lõikele 1 kindlaksmääratud veekogud eeldatavasti reageerivad tegevusprogrammi meetmetele, ning nende oletustega kaasneva ebakindluse määr.